

som Lovforslaget oprindelige Text og altsaa maa have de oprindelige Forslagsstilleres Sympathi, om det end ikke naaer fuldt saa vidt, som disse havde ønsket med Hensyn til, at Fædningbestemmelserne for Farer og Agerhøns skulde falde sammen. Jeg gaar altsaa ud fra, at Forslagsstillerne have Sympathi for Vædringsforslaget, og at de forsaavidt ogsaa kunde ønske det optaget i den endelige Lov; men jeg er dog ogsaa overbevist om, at de dele den Betragtning, at dette Vædringsforslag ikke maa bevirke, at Lovforslagets endelige Vedtagelse bliver sat i Fare. Forsaavidt derfor dette maatte blive Ufsædet, vil jeg under alle Omstændigheder tilraade at tage den ligefremme Forlængelse af den midlertidige Finantslov (Munterhed) — om Forlædselse, jeg mener den midlertidige Jagtlov. Jeg spør til, at, begrundet paa den Sympathi, jeg har for Vædringsforslaget som saadant, agter jeg for mit Vedkommende at stemme for det, dog, som sagt, med det Forbehold, jeg antydede.

Thomsen: Det er to nye Betragtninger, der idag ere blevene kastede ind i Diskussionen om det foreliggende Lovforslag. Den ene er den Forbindelse, hvori vi nylig hørte, at det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Woffen) satte den midlertidige Jagtlov med den midlertidige Finantslov. Jeg antager, at vi foreløbig kunne lade denne ligge, og jeg skal derfor indskrænke mig til at omtale den Betragtning, som blev fremsat af den ærede Ordfører for de 15 Forslagsstillere (H. Andersen). Han gjorde gjældende, at der ved Behandlingen af dette Forslag om Forlængelse af den midlertidige Jagtlov burde tages særligt Hensyn ogsaa til Landbrugernes Interesse, og han udtvævede, at det var ønskeligt, om man forbød Jagt paa Agerhøns i September af Hensyn til de Væmper, som kunne ske paa de Jordbrugeres eller Gæres Marker, der ikke selv have Jagten. Han mente, at det var særlig vigtigt af Hensyn til den Sæd, der kunde staa paa Marken. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at gjøre opmærksom paa, at jeg ikke kan se rettere, end at efter den gjældende Jagtlov, som ikke er hævet, maa det betragtes som udtrykkelig forbudt at udvæge Jagt paa anden Mands Eiendom paa saadan Maade, at det kan gjøre nogenformelst Skade, og der er jo ogsaa i den gjældende Jagtlov ligefrem givet Straffebestemmelser for Overtrædelser i saa Henseende. Derfor antager jeg, at det maa erkjendes, at vi ikke behøve en ny Lov om dette, da det jo maa siges ifølge den gjældende Lovgivning at være forbudt at drive Jagten paa anden Mands Eiendom paa saadan Maade, at man der gjør Skade f. Ex. paa hans Sæd. Jeg tror altsaa, at dette Hensyn er det ikke nødvendigt at gjøre gjældende her. Ser jeg paa Lovforslaget, saaledes som man vel nærmest bør se paa det, at det nemlig kommer an paa

Fædningbestemmelserne for de paagjældende Arter Bildt, saa erkjender jeg, at de Herrer ved at foreslaa, at der i December Maaned ikke maa skydes paa Agerhøns, have gjort et væsentligt Skridt fremad for at forhindre den Udslæggelse af Agerhøns, som sker ved Skydning efter dem paa Sneen. Under normale Forhold tror jeg, at den naturligt Maade at holde Agerhønsjagt paa, og da navnlig for i Længden at vedligeholde en passende Bestand, er denne, at man i September Maaned saavidt muligt søger at nedbringe Flokkene til en Størrelse af 7 a 8 Høns, altsaa en Størrelse, hvormed de i Wintermaanederne ville være bedre istand til at undgaa de forskjellige Farer, som true dem, end naar de optræde i større Flokke. Imidlertid erkjender jeg, at, medens dette er det Normale, er det vist nok, at, naar der trænges til meget strenge Bestemmelser for Fædning af Agerhøns, saa er de Herreres Forslag velstikket til at tilveiebringe en saadan, thi det er ganske vist, at, naar man indskrænker den tilladte Skydning paa Agerhøns til Oktober og November, vil det være forholdsvis meget Lidt, der bliver skudt. Altsaa, forsaavidt kunde det have min Sympathi at faae en saadan Fædningbestemmelse indført som en midlertidig Fædningbestemmelse, som en Bestemmelse, der kun skulde gjælde for de 3 Aar, der i Loven er Tale om. Men ved Siden deraf er der en anden Betragtning, der har gjort sig gjældende hos mig, og den er bleven den overveieende, nemlig denne, at saasnart vi gaa bort fra en ligefrem Forlængelse af den nuværende midlertidige Jagtlov, aabne vi Døren paa videste Gæb for alle de Forslag, som kunne komme frem. Personlig kunde jeg have ønsket, at flere af de Vædringsforslag, der vare stillede ved 2den Behandling, vare blevene vedtagne, men jeg fandt det rigtigt, at man fra alle Sider viste Resignation og lod alle de paagjældende Forslag blive tagne tilbage, for blot at faae selve Lovforslaget fremmet. Naar vi nemlig tænke os, at dette Forslag nu herfra gaar videre, uden at være en ligefrem Forlængelse af den midlertidige Jagtlov, som vi Alle ere enige om at ønske forlænget, saa kan man sige sig selv, at ogsaa paa et andet Sted, i det andet Thing, ville alle mulige Tanker og Forslag dukke op, og naar saa Forslaget vender tilbage til os med forskjellige Vædringer, vil sikkert det Samme gjentage sig her. Da jeg nu imidlertid, ligesom de Herrer, der oprindeligt have stillet Lovforslaget, maa anse det for at være Hovedsagen, at vi faae Loven ud og faae den som en Forlængelse af den midlertidige Jagtlov, vil jeg ikke kunne tilraade det høie Thing at stemme for det Vædringsforslag, de Herrer have stillet, uagtet jeg erkjender, at det som Fædningbestemmelse har min personlige Sympathi. Jeg kan ikke sige Andet, end at jeg tror, at de ærede Forslagsstillere i Virkeligheden ville gavne selve